

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200094
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8513200094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, IČO 35 697 270 proti žalovanému T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C., ul. K. X., za účasti vedľajšieho účastníka 1. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154 so sídlom združenia Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Námestie Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, 2. Združenie na podporu správ spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 264 979, Seberínho 9, 821 03 Bratislava, v konaní o zaplatenie 599,28 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 267,34 eur s 9 % úrokom z omeškania od 19.3.2010 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

Vedľajším účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade istiny 599,28 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.03.2010 do zaplatenia a k náhrade trov konania, a to titulom neuhradených faktúr za poskytnuté služby v sume 267,34 eur a zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s žalovaným uzavrel dňa 25..08.2008 Zmluvu o pripojení č. A3892611. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému mikroprocesorovú kartu - SIM kartu. Pri uzavretí Dodatku k zmluve č. A3892611 odpredal žalovanej mobilný telefón značky Sony Ericsson G502i za kúpnu cenu 0,03 eur. Žalovaný žalobcovi nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie od 08.11.2009 do 08.01.2010, čím porušila zmluvné povinnosti v zmysle dodatku a je povinný zaplatiť žalobcovi aj zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zaslal žalovanému rozpis neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou.

V priebehu konania bolo súdu doručené oznámenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1/ Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, ktorým oznámil súdu vstup do konania. Po doručení návrhu a jeho príloh zaslal súdu jeho vyjadrenie s tým, že vstupuje do konania len pokiaľ ide

o zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur. Po citácii § 52 ods. 2 Obč. zák. a nasl. uviedol, že zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur považuje za neprijateľnú podmienku, a teda ide o neplatnú podmienku. Otázkou neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej pokuty už bola judikovaná napr. rozsudkami Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/18/2012 zo dňa 15.3.2012, sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.4.2012, sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 a sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Vzhľadom na túto skutočnosť navrhol návrh v časti týkajúcej sa zaplatenia zmluvnej pokuty zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania. Do konania tiež vstúpilo ako vedľajší účastník 2/ Združenie na podporu práv spotrebiteľov.

Podaním doručeným súdu dňa 14.09.2012 žalobca zobral žalobu späť vo výške 182,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 182,92 eur od 19.03.2010 do zaplatenia.

Zároveň žiadal, aby súd žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 267,34 eur aj nárok na zaplatenie sumy 149,01 eur, ktorý si uplatňuje do výšky škody v súlade s ust. čl. 3 bod 3.7. Dodatku, ktorá mu preukázateľne vznikla. Domáha sa teda náhrady škody, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou tzn. predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti. Následne zmluvný vzťah porušil.

Súd uznesením č.k. 4C/51/2011-60 zo dňa 10.10.2012 zastavil konanie v časti týkajúcej sa sumy 182,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 182,92 eur od 19.03.2010 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti vec vylúčil na samostatné konanie. Nové konanie bolo zapísané pod sp. zn. 4C/1/2013.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania a vedľajších účastníkov. Pojednávanie sa nikto nezúčastnil.

Žalobca a vedľajší účastník v 1/ rade svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, ostatní neúčast' neospravedlnili aj keď predvolanie na pojednávanie mali riadne a včas vykázané. Súd preto v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec aj v neprítomnosti žalobcu, vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu a vedľajšieho účastníka, listinnými dôkazmi - zmluvou o pripojení č. č. A3892611 zo dňa 25.08.2008 dodatkom k zmluve o pripojení, všeobecnými podmienkami, pokusom o pokonávku, platobnou históriou žalovanej a priloženými faktúrami zistil, že skutkový stav zodpovedá stavu, ako ho opísal žalobca vo svojom návrhu a ako je uvedený vyššie s tým, že podľa dodatku k zmluve o pripojení bola dohodnutá zmluvná pokuta 331,94 eur.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 5 bod 5.1 písm. b) Všeobecných podmienok okrem iných oprávnení upravených v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone, má spoločnosť Orange Slovensko právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa cenníka v lehote splatnosti podľa čl. 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto Všeobecných podmienkach je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 2.5 Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25.08.2008 v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2. tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 10 000,00 Sk (331,94 eur). Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samostatným porušením povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinností účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpenie od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3 písmena c/ tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy podniku účastníkovi.

V zmysle zmlúv o pripojení sú Všeobecné podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Obč. zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto

zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o pripojení a dodatok k nej. V skutočnosti išlo o viazanú zmluvu, a to jednak zmluvu o pripojení a jednak o kúpnu zmluvu (kúpa mobilného telefónu), pričom podľa dodatku k zmluve o pripojení sa žalovaná zaviazala používať služby 24 mesiacov.

Pokiaľ ide o časť návrhu týkajúceho sa zaplatenia hovorného, súd mal z predložených zmlúv o pripojení a z faktúr preukázané, že žalobca umožnil žalovanému využívať svoje služby, ktoré žalovaný aj využíval, avšak za tieto služby za obdobie od 08.11.2009 do 08.01.2010 nezaplatil, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce pre neho zo zmluvy o pripojení, dodatku k nej a všeobecných podmienok. V tejto časti je nárok žalobcu dôvodný, preto mu súd vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie 267,34 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.03.2010 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, pretože žalovaný je v omeškani s peňažným plnením a teda v zmysle cit. § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. má právo aj na úrok z omeškania. Keďže požadovaný úrok z omeškania bol v súlade s ustanoveniami Obč. zák. a jeho vykonávacieho predpisu, súd priznal úrok z omeškania v požadovanej výške.

V časti týkajúcej zaplatenia zvyšku žalovanej sumy s príslušenstvom., ktoré žalobca po úprave návrhu požadoval z dôvodu náhrady škody, súd návrh zamietol z dôvodu neprijateľnosti bodu 2.5. dodatku k zmluve o pripojení.

Je nepochybné, že v danom prípade pri uzatváraní zmlúv o pripojení vystupoval žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný podpisoval zmluvu a využíval služby ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda ako spotrebiteľ. Žalobca právo na zmluvnú pokutu teda odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, čo je súdu známe z úradnej činnosti. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o pripojení, resp. dodatku k nej týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Náhrada škody je inštitút umožňujúci poškodeného domáhať náhrady toho, o čo sa zmenšila jeho majetková sféra v dôsledku porušenia povinnosti upravenej záväznými právnymi predpismi alebo zmluvných povinností alebo náhrady toho, čo by poškodený bol dosiahol, ak by nedošlo k porušeniu určitej povinnosti zo strany škodcu (tzv. ušlý zisk). Pre zodpovednosť za škodu sa vyžaduje splnenie určitých podmienok, a to 1. protiprávne konanie, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. V prípade, že nejde o tzv. objektívnu zodpovednosť (t.j. zodpovednosť za výsledok, pri ktorej sa nevyžaduje zavinenie škodcu), je potrebné, aby bolo preukázané aj zavinenie škodcu. Tieto predpoklady musia byť súčasne splnené, aby niekto mohol zodpovedať za škodu.

V prvom súd považuje za potrebné uviesť, že účastníci si pri uzatváraní zmluvy o pripojení osobitne neupravovali náhradu škody, v zmluve bola určená iba zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur, ktorú navrhovateľ od odporcu požadoval v návrhu na začatie konania, ako aj pokuse o pokonávku.

Súdu je z úradnej činnosti známe, že neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej pokuty v rovnakom, resp. porovnateľnom znení ako bola dohodnutá aj v tomto prípade, už bola judikovaná napr. rozsudkami Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/18/2012 zo dňa 15.3.2012, sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.4.2012, sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 a sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012.

Je pravdou, že odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a riadne a včas platiť cenu za poskytované služby porušil. Na druhej strane však kúpnu cenu určil navrhovateľ v rámci svojej obchodnej politiky, podobne ako aj podmienky uplatnenia zmluvnej pokuty. Prípadné porušenie povinností zo strany odporcu zabezpečil zmluvnou pokutou, ktorá však už bola vyššie uvedenými rozhodnutiami súdov určená ako neprijateľná podmienka, teda táto sa považuje za neplatnú. Uvedené sa vzťahuje aj na tento prípad, keďže takáto podmienka bola vyhlásená za neplatnú vo vzťahu k spotrebiteľom, teda fyzickým osobám, ktoré zmluvy o pripojení uzatvárali pre svoju osobnú potrebu. Z neplatnej zmluvnej podmienky potom nie je možné požadovať plnenie.

Navrhovateľ síce po čiastočnom späťvzati požaduje žalovanú sumu z titulu náhrady škody, z celého obsahu oboch spisov týkajúcich sa právneho vzťahu účastníkov konania vyplýva, že táto zmena právneho posúdenia uplatneného nároku je len reakciou na vyššie uvedené rozhodnutia súdov ohľadne neplatnosti zmluvnej pokuty, čiže ide de facto o modifikáciu výšky zmluvnej pokuty (v prehľade úhrad je pohľadávka vedená ako zmluvná pokuta, v pokuse o pokonávku, ako aj v návrhu na začatie konania bola uplatnená zmluvná pokuta). Modifikácia zmluvnej pokuty, ktorá bola rozhodnutiami súdov určená za neplatnú, však nie je možná, čo bolo už takisto judikované viacerými rozhodnutiami slovenských súdov.

Ak by súd aj pripustil, že navrhovateľom požadovaná náhrada škody nie je modifikáciou neplatnej zmluvnej pokuty, súd nemal preukázanú skutočnú výšku škody.

V zmysle bodu 3.7 dodatku k zmluve o pripojení síce odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle uvedeného dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti), pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu, aj s ohľadom na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Uvedený článok dodatku k zmluve o pripojení je však vopred naformulovaný a podľa názoru súdu toto vyhlásenie skutočne neznamená, že škoda pri nedodržaní „dohodnutej“ doby viazanosti navrhovateľovi v tom-ktorom jednotlivom prípade skutočne vznikne a už vôbec nie, že bez ohľadu na ostatné okolnosti toho-ktorého jednotlivého prípadu presne vo výške zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu predaného tak, ako v tomto prípade pri uzavretí zmluvy o pripojení za tzv. akciovú cenu.

Ako je súdu známe, navrhovateľ výšku zľavy z ceny mobilného telefónu odvíja od výšky programu, ktorý sa zaviazal účastník užívať, a teda od výšky ceny, ktorú za ten ktorý vybraný program bude účastník každý mesiac minimálne platiť. Je zrejmé, že v cene toho ktorého programu poskytovaného navrhovateľom je už kalkulované aj s určitým ziskom navrhovateľa (bez dosiahnutia ktorého by túto podnikateľskú činnosť nevykonával) a takisto s náhradou výhod, ktoré poskytol navrhovateľ účastníkovi zmluvy o pripojení. Uvedenému nasvedčuje aj záväzok tzv. viazanosti, teda zotrvania v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po určitý čas, zväčša 24 mesiacov, počas ktorého by sa poskytnuté výhody účastníkom mali navrhovateľovi vrátiť. Pri platení poplatkov spojených s využívaním zvoleného

programu teda účastník spláca aj zľavu z ceny mobilného zariadenia, ktoré mu bolo zvýhodnene predané.

Súdu je tiež z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ si v súčasnosti aj v iných konaniach uplatňuje náhradu škody vo výške rozdielu medzi kúpnu (akciovou) cenou mobilného telefónu poskytnutého tomu ktorému účastníkovi a trhovou cenou, za ktorú mobilný telefón predáva navrhovateľ bez zvýhodnenia.

V danom prípade odporca prestal plniť po 15 mesiacoch od prvého obdobia po uzavretí dodatku k zmluve o pripojení, teda takmer po viac ako polovici doby viazanosti.

Za takéhoto stavu, ak by teda súd pripustil, že v danom prípade nešlo len o modifikáciu neplatnej zmluvnej pokuty, potom súd uzavrel, že nemal dostatočným spôsobom preukázanú skutočnú výšku vzniknutej škody, teda nemal jednoznačne preukázaný jeden z predpokladov náhrady škody, preto návrh v časti týkajúcej sa náhrady škody vo výške 149,01 eur zamietol.

Súd navyše poukazuje na fakt, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 bola zmluvná pokuta rovnakého významu a v znení rovnakom ako v bode 2.5. dodatku k zmluve o pripojení č. A4327460 zo dňa 14.4.2009 vyhlásená za neprijateľnú podmienku. Obdobne vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov č.k. 17C/122/2010-35 zo dňa 16.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011. Obdobne je súdu z úradnej činnosti (tak vlastnej, ako aj

iných súdov), že vo viacerých prípadoch došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb žalobcu o plnenie z rovnakých zmluvných pokút dohodnutých za podobných podmienok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca žaloval sumu 599,28 eur s príslušenstvom, úspešný bol vo výške hovorného 267,34 eur. V danej veci mal teda žalobca úspech len čiastočný, preto súd použil cit. zák. ustanovenie.

Vedľajší účastník v 1. rade si uplatnil trovy konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia, 1 úkon vo výške 39,84 eur, 2 x režijný paušál vo výške 7,63 eur a 20% DPH z odmeny a režijných paušálov, celkom vo výške 95,12 eur. Ako je zrejmé aj z názvu vedľajšieho účastníka, ide o organizáciu zriadenú na ochranu spotrebiteľa, teda jeho cieľom je okrem iného aj kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v súdnych konaniach a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom. Účastník konania (v tomto prípade aj vedľajší účastník) má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Je pravdou, že právne predpisy umožňujú ktorémukoľvek účastníkovi súdneho konania dať sa zastúpiť advokátom, čiže toto právo má aj vedľajší účastník. Na druhej strane ako je zrejmé z mnohých konaní vedených nielen na tunajšom súde, že vedľajší účastník, zastúpený advokátom, vstupuje hromadne do začatých konaní, pričom jeho prvé podanie spočíva v oznámení o vstupe do konania, v

žiadosti o zaslanie návrhu a v uplatnení trov konania a následné úkony sú obsahovo totožné námietky v závislosti od predmetu konania.

Vychádzajúc z účelu, pre ktorý vznikol vedľajší účastník a ktorý chce naplňať je zrejmé, že aj bez právneho zastúpenia je (resp. mal by byť) vedľajší účastník materiálne, personálne aj odborne spôsobilý na zastupovanie účastníkov - spotrebiteľov bez právneho zastúpenia (minimálne v právne nenáročných konaniach). Z tohto pohľadu potom súd náhradu trov právneho zastúpenia súd nepovažuje za účelne vynaložené trovy konania, ktorých náhrada by vedľajšiemu účastníkovi prislúchala. Súď pritom vychádzal aj z toho, že úkon príprava a prevzatie zastúpenia vykonáva právny zástupca vedľajšieho účastníka bez toho, aby mal vedomosť o predmete konania, teda právny zástupca sa ani nemohol pripraviť sa na právne zastúpenie, keďže nemal vedomosť o predmete konania. Vzhľadom na túto

skutočnosť, ako aj na už vyššie uvedenú skutočnosť, že vedľajší účastník vzhľadom na svoj cieľ je spôsobilý takúto ochranu poskytnúť aj bez právneho zastúpenia, súd vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník v 2. rade si náhradu trov ani neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy,

ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.